

Falling kirke

Falling kirkes skib, kor og apsis er af romansk oprindelse, bygget - som mange af nabokirkerne - i slutningen af 1100-tallet. Spor af et romansk vindue ses i koret, og i apsis er et sådant bevaret. Tårn og våbenhus er tilbygget i sengotisk tid - ca. 1350. Våbenhuset er flere gange ombygget, sidst 1870 med nygotiske kamtakker.

Læg mærke til korbuen med de fint tilhuggede og udsmykkede sten.

Udvendigt kan man se flere ukalkede granitkvadre med de såkaldte stenhuggermærker. Ingen ved med bestemthed, hvad de betyder.

Kirken er stærkt præget af naboskabet til herregården Åkjær. På korets nordside er i 1748 tilbygget **et kapel** som begravelse for fru Hedevig Margrete Bornemann til Åkjær. Hun var datter af Roskildebispens og gift, først med Bendix Lassen, senere med oberst Matthias Rosenørn. Hendes kiste (sarkofag) er betrukket med (nyt) sort ruskind, rigt beslæet. Fru Bornemann efterlod sig et legat, som først blev nedlagt i 2012, da inflationen havde gjort det værdiløst. I den forbindelse blev der skrevet et hæfte om fru Bornemann. Hæftet ligger i kirken.

Altertavlen i senrenaissance fra 1639 er skåret på Peder Jensen Koldings værksted i Horsens (som i Gylling, Gosmer, Odder, Bjerager, Saxild m.fl.) Den er restaureret af Kristian Due 1917.

På alterbordet to store alterstager af messingblik fra ca. 1700 og en syvarmet lysestage fra ca. 1900.

I koret står en gipsmodel til en **Kristusfigur**, udført i 1893 af billedhuggeren Rasmus M. Andersen, der stammer fra Falling. På kirkegården skråt th. for våbenhusdøren ses hans forældres gravsten med et portrætre relief i bronze af faderen.

Den fine romanske døbefont i granit (o. 1225) er en løvefont af Horsenstypen med løver og løvværk og terningeformet fod. Små mandshoveder pryder

hjørnerne.

Prædikestolen er den ældste i området, fra 1585 i ungrenaissance - ligeledes restaureret af Kristian Due.

På fodlisten en indskrift med ubehjælpsomt skårne versaler: "IESVS CHRESTI BLOD / GIØR OS RENE AF ALLE / VOR SØNDER : 1: IO / HAN: 1: 1585"

Lydhimlen er som altertavlen fra Peder Jensen Koldings værk-

sted 1639 - med morsom inskription.

Lysarmen ved prædikestolen er et nordtysk arbejde fra o. 1625. Bemærk de to djævle; den ene spyr og den anden rækker tunge af præstens prædiken.

Epitafiet (mindetavle) på skibets nordvæg over provst Hans Rasmussen Skjoldes m. familie er opsat 1681 og sandsynligvis fra Peder Jensen Koldings værksted i Horsens af en af hans elever. Lignende findes i Skanderup og Vor Frue kirke i Århus. Provsten må have haft råd til det, for den har nok kostet lige så meget som en god gård. Under maleriet af familien "Vanitas-motivet": det letsindige barn, der blot blæser sæbebobler uden at betænke døden.

Stolestaderne er fra begyndelsen af det 20. århundrede og fremstillet af tømmermester P. J. Pedersen, Falling. Den åbne herskabsstol er privat ejendom, tilhørende ejeren af Åkjær ifølge klausul, da kirken o. 1800 blev solgt af Åkjær til sogneboerne.

Lysekronerne: Den midterste, i to etager, er fra o. 1667 og har indeholdt et urværk, som efter sigende gav signal til præsten om at sige Amen, når der var gået tre timer. På urmusæet i Den gamle By i Århus opbevares klokkeskålen fra dette urværk. De to andre lamper er kopier fra 1924.

I våbenhuset **ligsten** over Jacob Rind, skriver - dvs. sekretær - på Åkjær og hans dydselskende hustru.

Kirkeklokken er uden inskriptioner og anslåes til at være fra højmiddelalderen 1250 - 1300 - en af de ældste og smukkeste klingende klokker på egnen.

Den fornemme gotiske **indgangsportal** mod syd er opført i senmiddelalderen. Kirkegårdsmuren har ligesom i Odder haft samme højde som portalen. Der kan gættes på, at det skulle være et forsvarsværk for Århus-bispen i striden mellem kongen og kirken ligesom skanserne omkring Malling kirke.

Kirkens apsis er restaureret og sat om i 2012 - 13.